

■ LAKSETROLLING I ØSTERSØEN:

HVAD BRINGER FREMTIDEN?

I Juni startede diskussionen om, hvorvidt danske trollingfiskere skulle indføre frivillige fangstbegrænsninger for at beskytte vildlaksene i Østersøen. Siden da har Danmarks Sportsfiskerforbund startet en arbejdsgruppe, hvor man sammen med de største trollingklubber, forsøger at komme frem til et fælles udspil for danske og svenske trollingfiskere.

Af Jens Bursell

EU har med den seneste forvaltningsplan for laksene i Østersøområdet signaleret, at der skal gøres noget drastisk for at forbedre levevilkårene for Østersø-laksen, inden det er for sent. Det er et rigtig godt initiativ, som dog kræver en nøje gennemtænkt handlingsplan, så ikke man risikerer, at ødelægge det store rekreative og økonomiske potentiale, der på både kort og lang sigt ligger i laksetrollingfiskeriet på Østersøen.

Med dette som omdrejningspunkt, har DSF taget initiativet til et udvalg bestående af DSF og en række trollingklubber under forbundet – samt de tre store trollingklubber Jysk- og Sjællands Småbådsklub samt Bornholms Trollingklub, der pt ikke er medlem af DSF. – Det første møde blev afholdt i sommers, og idéen var, at hvis ikke vi tager teten og kommer med nogle anbefalinger til, hvordan vi mener fiskeriet kan udøves på en skånsom og bæredygtig måde, så risikerer vi at blive dikteret nogle unødvendigt stramme begrænsninger fra oven, fortæller Kaare Manniche Ebert, der er biolog hos DSF. – I udvalget er fem personer – to fra DSF og tre som repræsenterer trollingklubberne. Der er enighed om, at danske trollingfiskere skal yde et bidrag til at bevare laksebestandene – og at det indebærer en eller anden form for fangstbegrænsning.

I øjeblikket arbejder trollingfiskerne og DSF med dels at skabe enighed om en frivillig fangstbegrænsning og dels med at få formuleret nogle anbefalinger blandt andet om skånsom genudsætning, der kan øge overlevelsen hos laksene, – fortsætter Kaare. – Parallelt arbejdes der med at skabe konsensus med de svenske trol-

DEN BALTISKE LAKSEFORVALTNINGSPLAN

Målet med den baltiske lakseplan er, at bestandene i de åer, der har det værst, skal op på cirka 60% af deres fulde potentiale målt på smoltudtræk inden for 5-7 år. I vande, hvor der allerede er en god laksebestand, skal man op på 80-90% af det fulde potentiale. For at opnå disse mål med de beføjelser man har i EU – har man fra EU's side valgt at regulere fiskeriet på de blandede laksestammer eller »mixed stocks« i internationalt farvand mere end tre sømil fra land. Dette giver rigtig god mening, idet man ved fangster af laks i disse områder ikke kan være sikker på, hvorvidt man tager en udsætningslaks fra fx Luleå eller en vildlaks fra et mindre vandløb med en unik og meget skrøbelige laksebestand.

Fisk & Fri's David Thormar har gennem flere år genudsat mange af sine trollinglaks fra området syd for Møn, hvor bestanden består af laks fra hele Østersøområdet.

lingfiskere. Hvis de svenske og danske trollingfiskere kan blive enige om en fremtidig forvaltning af lystfiskeriet i Østersøen, så vil vi stå meget stærkt. Pt afventes en fælles beslutning i det danske udvalg – samt en endelig tilbagemelding fra de svenske trollingfiskere og Sveriges sportfiskerforbund – Sportfiskarna.

Langt størstedelen af laksene i Østersøområdet kommer fra svenske elve, og svenskernes udspil for et års tid siden, var at for-

byde trollingfiskerne at hjemtage vildlaks. – Dette skabte stor usikkerhed blandt danske trollingfiskere, og også en vis skepsis, da det jo reelt set ikke er dette, som skal redde laksene, supplerer Verner Hansen, formand for DSF. – Det er jo netop lystfiskeriet efter laks – både i åerne og på havet, der genererer de store rekreative og socioøkonomiske værdier, som gør, at man kan forvente, at der rent faktisk kommer til at ske noget politisk. At lave så voldsomme indgreb på områder, der netop er med til at skabe den motivation og drivkraft, som i praksis skal til for at få politisk gennemslagskraft til at sikre bestandene, er en helt forkert fremgangsmåde. Lystfiskerne – hvad enten de står i åen eller i en trollingbåd – står kun for nogle få procent af den samlede kvote på Østersølaks. Det har derfor hele tiden været DSF's holdning, at en totalfredning af vildlaksen ville være overrilet, og at man hellere skulle kigge nærmere på de ting, der reelt set er begrænsende faktorer for Østersølaksene – nemlig passage- og gydeforhold i elvene, samt det omfangsrige erhvervsfiskeri efter mixed stocks på åbent vand.

TROLLINGFISKERNES GODE INITIATIV skal derfor ikke stå alene, og vi stiller også nogle krav, pointerer Verner. – Regulering af erhvervsfiskeriet efter Østerlaks, hvor kvoten i 2012 var 122.553 laks, skal ikke ske ved begrænsninger i erhvervsfiskeriet på de blandede bestande på åbent vand, men ved at forbyde det fuldstændig. Erhvervsfiskeri efter laks, bør kun ske ved elvmundingerne, hvor man lettere kan kontrollere, at der kun fiskes på de bestande, som kan tåle det, slutter Verner Hansen.